

склоноветѣ на долинитѣ, отъ които сж отрѣгвали ситни частици и отпосле наслагвали. Други пъкъ го взематъ за еолично произведение, станало отъ натрупването на праховетѣ, донесени отъ вѣтроветѣ. Подържателитѣ на последната теория предполагатъ да е имало въ Унгария, Ромъния, Сърбия, България и Южна Русия, презъ Плейстоценската епоха, сухъ, степенъ климатъ, който е позволявалъ да се пренасятъ съ вѣтроветѣ сдробенитѣ частички на скалитѣ въ видъ на прахъ и пѣсъкъ, станали отъ разрушителни явления. Лъосътъ може да се вземе като междуглациално образувание.

Разпространението на типичния лъосъ въ Северна България може най-хубаво да се види върху геологическата ни карта.

Пещерни образувания или наноси.

Въ варовититѣ землища на нашето отечество често се срѣщатъ малки и голѣми, неправилно разклонени празнини, въ чиито наноси се намиратъ разни животински остатъци отъ Кватернерната епоха.

Тѣзи подземни празнини, които сж служили първомъ за убѣжища на хищни животни, като мечки, хиени и др., а отпосле и за жилища на първобитния човѣкъ, представляватъ понѣкога въ земната кора цѣлъ редъ хоризонтално и вертикално разположени малки и голѣми салони, съединени помежду си съ тѣсни или широки ходища. Основата на тия пещери е покрита почти винаги съ червеникави, глинесто-тинясти или пѣсъчни наслаги, съ чакълъ и съ сталагмитни кори, които съдържатъ на мѣста въ голѣмо изобилие животински и човѣшки кости, придружени отъ орждия и сждове на първобитния човѣкъ. Обикновено коститѣ сж разпрѣснати и размѣсени помежду си; тѣ не показватъ цѣли скелети, нито пъкъ коститѣ имъ сж приближени до тѣхното естествено положение.

Отъ многобройнитѣ пещери, които се намиратъ въ разнитѣ части на България, въ мраморовидния варовикъ на Родопитѣ и въ останалитѣ варовици на балканскитѣ планини отъ триасовата до терциерната система, твърде незначителенъ брой пещери сж изследвани до сега съ научна цель; тѣ заслужаватъ една по една, всички систематически да се изучатъ въ най-близко бъдеще.